

BORSSZEM JANKÓ

Előfizethetni a Deutsch-féle könyvnyomda és kiadói-részvenytársaságnál. Pest, Dorottya-utca 11. sz. a.

Előfizetési díj Egész évre 6 ft. — Félévre 3 ft. Negyedévre 1 ft 50 kr.

Szerkesztői szállás: 2 sas-utca 24 sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

Besse János bácsi.

Minden tejfelszáju író-gyerek azon kezdi mesterségét, hogy legelőször is János bácsihoz törli pelyhes tollát, ki akarván figurázni az ő „munkabátor buzgalmát“ és vándorló meggyőződéseit, és hogy elmondhassa róla: ez az a kikeresztelkedett republikánus, pogány pópista és radicalis ókonservatív.

A legszeretreméltóbb adómázó, a legkedélyesebb társalgó, a legrégebb és legjava magyar journalista, a ki jobbhiszeműen hirdeti azt, a mit maga sem hisz, mint mások azt, a miről meg vannak győződve.

Hosszu élete pályáján megtanulta, hogy boldog, nyugalmas életre nem az a tudomány viszi az embert, melyet ifju korában megtanult, hanem az a tapasztalás, melyet különféle körülmények közt szedeget magának. Ez a különbség közte és Sándor fia közt, a ki már zsenge korában akasztotta üstökéhez azt a czopfot, melyet az öreg János bácsiéhoz csak viszontagságos tapasztalások ragasztottak.

János bátyánk ifju korában sokat tanult, s ehez képest aztán freimaurer, vagyis szabad kőműves is volt annak idején; de mostani kényelmes hajlékát nem ilyen minőségben építette; sőt ellenkezőleg, ép abból a kevésből, a mit később tanult meg: hogy t. i. néha azért jó a tudományokat megtanulnunk, hogy másokból képesek legyünk azokat kiverni.

Ennek a földadatnak élt ő sokáig és mondhatni, multjához méltón teljesítette azt az istenben boldogult „Hirnök“-ben; de mióta szent kezek agyon lonkaizták s a „Hirnök“-ből „Magyar Álom“ lett, azóta a negatív tért elhagyta s a positivitás terére lépett. A „Magyar Álom“ nem a tudományt veri ki az emberekből, hanem veri be a tudatlanságot.

Politikai meggyőződésre nézve ő deákpárti; keresztény, katolikus szempontból; s a zsidóknál és más pogányoknál és eretnekeknél csak a keresztényeket gyűlöli jobban. Egyéb tekintetben, ha nem tekintjük a liberalismus hiveit, kik iránt halálos ellenszenvet táplál, példás türelmet mu-

tat felebarátai iránt, föltéve, hogy catholico-legalisak, ultramontán és feudalis mellékizzel s egy kis conservatismussal bekenve.

Sok nagy szerepet játszó u. n. kapacitásnál annyival jobb ő, hogy nyilvánosan játssa a rosztat s titokban követi a jó utat, ami a mai világban, a politikai jezuitismus korszakában, kiváló nagy érdemek látszik, midőn p. o. azt látjuk, hogy sok pártvezér tengeti hirnevét ennek ellenkezőjén.

Sokaknál annyival is jobb, hogy a liberalis hirlapírókat hirlapjában, mentelmi jog igénybe vétele nélkül hunczutolja le, s tudja és mutatja a „Magyar Állam“-ban, hogy nem kell az embernek képviselőnek lenni, hogy egynémely divatos pártvezér jargonján koptassa el hitelét.

Egészben véve ő egy élő anakronismus a mai világban; egy darab 18-ik század, melybe 20 év alatt ment vissza, mely nagy ut igen nagy dicsőségére válnék, ha e husz esztendő alatt előre tette volna meg. Hanem hát ő nem előre az orra után, hanem hátra, czoffja után megy.

Esze és tolla igen ragyogó van; hanem rossz helyre került; ám az isteni gondviselés örökös felettünk, és ellensúlyozta az ő eszét és tollát, midőn társul rendelte melléje Lonkayt, az istenadtát.

B. J.

Borsszemek.

Szélső bal.

Tíz *fene-ficzkó*ból már ötven nőtte magát ki;
Hogyha *beléd esnek* — jaj neked édes hazám!

Fogtak!

Itt *Horn*, és *Horváth*; ott *Jókai*, másika *Majláth*;
Az foga *mokrazsidót*, ez foga *csizmadiát*!

Mózes barátomhoz.

Mózi! nem is hinnéd, megszüntél lenni *zsidó* már,
Mert *nem csalsz*, *nem lopsz*; — *Jókai* mondja,
nem én.

„Hát ő, a kedves, megszünt-é lenni *keresztény*,
Mert *nem csal*, *nem lop?* — Kérdi a *Thora*,
nem én.“

Spinoza.

Tekintetes magyarom!

Ez az utósó szám ebben az évnegyedben. Ha tetszik biztatás, ha tetszik fényezetés ez. Egyiknek sem mondok ellent. De nekem se mondjon ellent senki, midőn arra kérem, hogy pränumeráljon!

B. J.

Tisza Kálmánhoz.

A rágalom a sirba száll,
Hamvát bolygatja fel a holtnak
Hogy gyilkostársává tegye,
Ő most becsületet gyilkol csak.
A tiszta név szemét rég bántja:
Magamhoz hadd rántom — a sárba.

Megtette. Ám a becsület
Kér torlást sebeit mutatva,
Védül mindenki sietett,
Csak Tisza nem s mamelukhadja.
Ő becsület, ha rá számolsz csak,
Buktál, hisz ők — leszavaznak.

S hogy is ne? a becsület
Pártkérdés, a többségnek dolga,
Tiszának hozzá nincs köze
Mert úgy a többség véde volna.
Ő becsület, ha ki megsértett —
Tisza nem száll a sikra — érted.

A. Tudod ki az az úr ott az uteza végén?

B. Oly messzire nem látok jól, de soványsága és széles karimájú kalapja után ítélve, valami jézsuita lehet.

A. Már hogy volna jézsuita, — mikor Tisza Kálmán.

Haladunk!

Németh *Berczi* kezdte így: a kormány lélekvásárlásai.

Tisza Kálmán folytatta a szemtelen jobboldali röpiratírókkal.

Irányi Tiszát követve bátrabb lett: Horváth Boldizsárt gyilkosnak nevezte.

Maholnap per „bitangok, akasztófavirágok, rablók“ fogják egymást traktálni a képviselők, ha a baloldali pártvezérek még sokáig járnak ily példával elől.

Csak azt szeretném tudni, hol fogunk megállani? És ki fogja törvényhozási teremnek és nem csárdának nézni azt a helyet, hol a vezérek így legénykednek?

Svarcz-féle interpellatiók.

a) *Az ország boldogságáról.*

I. §.

Az ország boldogsága azonnal helyreállítandó.

II. §.

Az ősszministerium megbizatik az ország boldogságát czélzó törvényjavaslatot 24 óra alatt a ház asztalára letenni, 48 óra alatt azt letárgyaltatni és 72 óra 5 percz alatt foganatosittatni.

b) *A koldusok szegénységéről.*

I. §.

A koldusok azonnal 3 emeletes házakkal meg-sószbergerezendők.

II. §.

A kormány megbizatik a koldusok megrothschildezetése tárgyában törvényjavaslatot 1 $\frac{1}{2}$ óra alatt elkészíteni s 25 másodpercz alatt végrehajtatni.

c) *A szárazság eltörléséről.*

I. §.

A szárazság eltörlendő, a fagy megszüntetendő, a nedvesség folyóvá teendő, az eső megeredendő, buza jól kinövesztendő, repcze felrugandó, pénz (de sok!) behozandó, adósság kiviendő, Svarcz Gyula halhatlanítandó.

II. §.

A kereskedelmi minister megbizatik e rendszabályokat ebéd utánig végrehajtatni.

d) *A halálos büntetésről.*

I. §.

Valakit halálra ítélni lehet, de azt rajta végre hajtani, életveszélyesnek tartatván, eltörlendő.

II. §.

Az igazságügyi minister megbizatik erre nézve bővebb törvényjavaslatot fekete kávéig, fejvesztés terhe alatt, benyujtatni.

Nem tréfa!

Tegnap az országház folyosóján azt ígérte Kakas Márton Borsszem Jankónak, hogy ha neki az én Kliesem rajzol, nekem az ő Zebulonja irni fog. Borsszem Jankó meg azt ígérte Kakas Mártonnak, hogy neki Klies rajzolni fog, ha nekem Zebulon ir. Kezet is fogtunk rá. Csernátoni látta ezt és majd hanyatt esett ijedtében.

No, publikum! — ez lesz csak a bolond!

Az első közösügyes szám megjelen júliusban.

B. J.

„Junctim.“

I.

— Te, Pistika, megint olyan szurtos vagy! Mikor lesz már tisztességes ábrázatod? Legalább a körmődöt vágatnád le!

Pistika. Jaj, az nem lehet; én a tisztaságnak nagy barátja vagyok s azért gyökeresen szoktam helyreállítani. Majd a mikor gőzfürdőbe megyek.

(Másnap.)

— Ugyan Pistika, nem mennél már gőzfürdőbe?

Pistika. Jaj, mennék én, hanem hát náthám van. Különb, ugy is csak kedden mehetek, a mikor inget szoktam váltani.

(Kedden.)

— Pistika, ugyan nem huznál már egyszer fehér inget?

Pistika. Jaj, örömet, de mikor a napokban ugy is dolgom lesz a Ráczfürdő közelében, hát majd mikor elmegyek arra, akkor fürdöm is, le is vágom a körmöm, inget is váltok.

(Három hét múlva)

— No hát még most se voltál...?

Pistika. Jaj képzeld, az az illető elment onnan lakni a vizivárosba. Hanem ha majd még egyszer lesz dolgom azon a vidéken, majd elmegyek és elvégzek mindent — **junctim.**

— Ej, Pistika, bizony nem ártott volna levágni a körmődöt 4 héttel ezelőtt!

II.

Régi adoma.

A. Ugyan, édes barátom, mennyivel is tartozom önnek?

B. No, semmiség. Csak 14 frt. 50 krajczárral. Meg akarja fizetni?

A. Nem, hanem adjon még 5 frt. 50 krt, lesz húsz forint: megfizetem **junctim.**

III.

Hogy lehet szabadelvű szempontból minden szabadelvű reformot ellenezni?

Elétejesztik a *zsidóemancipációt.*

Indítványozd: Tárgyaltassék egyidejűleg a *hitfelekezetek egyenjogúsága* kérdésével.

Elétekerül a *hitfelekezetek egyenjogúsága.*

Indítványozd: hogy tekintettel a kath. papság förendi állására, tárgyaltassék e kérdés együtt a *felsőház reformjával.*

Elétejesztik a *felsőház rendezését.*

Indítványozd: A főispánok saajátságos állását tekintve, tárgyaltassék ez ügy együtt a megyei reform kérdésével.

Fölkerül a *megyei szervezetről* szóló javaslat.

Indítványozd: Minthogy a megyei választásokra nézve igen fontos az országos választások módjának megállapítása, tárgyaltassék ez ügy együtt a *választási törvényről.*

Elétejesztik a *választásokról* szóló törvényjavaslatot.

Indítványozd: Miután a választások módjának megállapításához szükséges a népesség arányának ismerete, tárgyaltassék e javaslat a *népszámlálásról* szóló törvényjavaslattal együtt.

A ház asztalán fekszik a *népszámlálásról* szóló törvényjavaslat.

Indítványozd: Hogy a népszámlálás czélszerűen végbemehessen, szükséges hogy egyuttal az *incolatus* rendeztessék.

Beterjesztik a *incolatusi* törvényt.

Indítványozd: Szó se lehessen róla, mig a *zsidó emancipáció* nincs kimondva.

Elétejesztik a *zsidóemancipációról*, a *hitfelekezetek egyenjogúságáról*, a *felsőház reformjáról*, a *megyei szervezetről*, a *választásról*, a *népszámlálásról* és az *incolatusról* szóló törvényjavaslatokat *egyszerre.*

Indítványozd: Miután a törvényjavaslatok beható tárgyalására az aratásig nincs elegendő idő, a ház, nehogy ily fontos kérdésekben elhamarkodva határozzon, hazamegy vakációra.

— *Igy lehetsz pecsovic és szabadelvű — junctim.*

B. J.

Hires férfiak jelszavai.

Horn: Wärst nit auf gstiegen, wärst nit obi gfalln.
— Wärst in Kanizsa nit complet durchgefallen.

Ludvig: Bleaml blaml wischi waschi
Á bas! Lónyay és Andrassy.

Csernátóni: A cane non magno saepe tenitur aper.
Cseh Lajos: Hamisitom Borsszem Jankót,
Megvetem a hamis bankót.

Tisza: Auszi möcht i!

Ghiczey: Kis Komárom, nagy Komárom,
A balprogram nehéz járom.

Irányi: Kossuth nagy és Dániel az ő profétája.

Jókai: Warum soll ich die Juden nicht Brüder heissen? mich kost's nichts und den Narren macht's a Freud.

Távirat.

T. Baloldal Pest. Forró köszönet a fáintos oppositioért. Mit a temesvári fa meg nem tett, tegye meg a horvát.

Missich,
Buko-vinában búsuló balfi.

Jókainak emlékkönyvébe.

Üstökös, Hon, Igazmondó,
Magasztos trifolium!
Mindenna elmondhatjátok:
Perdidimus oleum.

Ki volt nagyobb?

Bűvös palást a nyakában
Vagyis az immunitás,
Áll az egyik s declamálja:
„Találkozott, tisztelt ház,
Elegendő jobboldali
Szentelen röpiratász!”

Bűvös palást a nyakában
Vagyis az immunitás,
Áll a másik s declamálja;
„Ez az ember tisztelt ház,
Nem igazságügyminiszter, —
Mestersége gyilkolás!”

Ki volt nagyobb? Melyik mondás
Már most a különb esoda? —
— *Nagynak* mindkettő elég nagy, —
De nem mondom — *micsoda!*

B. J

A koordinált roszprádlí.

Nyáriáda 3 csendítésben, várakozásban, bráchiumban és bal-
úrhatnámkodásban.

(Margitsziget. Az asztalon 5 üres boros palaczk, kettő telve,
2 siffon, 3 parádi. Egy pulykaváz. Egy csirke-szkeleton. Kenyerek.)
NYÁRY. Kellner, egy bőftököt. (Csöngetés.) Mit
csengetnek?

KELLNER. Az utolsó hajó indul Pestre, elsőt
csengettek.

NYÁRY. Ausgebráten! (Kellner el.)

LACZI (megyei huszár.) Nagyságos uram, még itt
méltóztatik rekedni, a hajó egyszeribe indul. (2-ik
csöngetés.)

NYÁRY. Miféle paraszt az a német? Laczi!
(hörpent) jeles bor ez az apezi! Laczi! intsd meg azt a
németet, várjon meg a hajójával. (Laczi el.)

KELLNER (beafstekkel.) Méltóztatassék.

NYÁRY (con amore eszik.) Megint csendítettek?

KELLNER. Harmadszor.

LACZI. Nagyságos uram! Az kapitány azt üzeni,
hogy ő várna, az ebaggattája . . . pardongráczia!
nagyságos uram . . . de az publikum szétszedi hajóját,
mert kétszázan nyüzsgőnek rajta, csupa zsidó — tisz-
tesség nem esik mondván.

NYÁRY. Laczi! eredj fiam és vidd bráchiumnak
a megyei hajduságot, aki a szigeten van, oszt magya-
rázd meg nekik, hogy ki vagyok én! (Laczi elmegyén
három szál pandurokkal és kellőképértésére adja az kapitány-
nak, miszerint az Nyáry úr roszprádlíja és bőftökje koordinálva
vagyon az zsidó-publikum kényelmének — ehez képest várjon.)

KAPITÁNY (a hajó földézetén kétségbeesve járdal.) Ó
dió mio! Az én lelkem retten — vagynak ők nem
ketten — s ha kivéteit teszek Nyáry urnál — ízekre
szed engem gonosz zsurnál! (Örjögve a zöld hullámokba tekint.)

VENDÉGEK. Geh mer! Menjünk — induljunk!

KAPITÁNY. Meine Herrn, csak a Nyáry —

VENDÉGEK. Was Nyáry! Nyáry hin, Nyáry her!
Induljunk!

KAPITÁNY. Aber die megyei — die hajduken —
ó meine Herrn! (A vendégek szörnyű tombolát rendeznek.)

Végül.

NYÁRY. Beczálen! — (a hajóra lép) Aló!

Szélsőbali katekizmus*).

Demokrata kölykök számára.

Irta:

Madarász Jenőke, Madarász tata kiskoru bubija.

K. *Mi a szélbal?*

F. Szélbal, máskép 48-as párt azon párt, mely a
tisztá 48-at akarja.

K. *Mi a tisztá 48?*

F. A tisztá 48 az, hogy Madarász papa legyen minis-
terelnök, a hivatalok a mi kezeinkben legyenek és László
bácsit Amerikából haza hozzák fiánczministernek.

K. *Kinek ellensége a szélbal?*

F. Szélbal ellensége mindenkinek, kinek már
van hivatala; barátja mindenkinek, kinek vagy nincs
vagy kicsöppent.

K. *Mily uton érhető el a tisztá 48?*

F. A tisztá 48 csak úgy érhető el, ha nem gon-
dolkozunk a magunk eszével, hanem Madarász papára,
Irányi bácsira meg Simonyi bácsira hallgatunk.

K. *Mi a 48-asok jutalma?*

F. A 48-asok jutalma az, hogy földeket kapnak
ingyér és megehetik a kaputosokat.

K. *Mi a kaputos?*

F. Az akit ütni kell.

K. *Miért kell ütni?*

F. Azért kell ütni, mert Madarász tata csak ak-
kor lehet minister, ha valamennyit agyonütöttük.

K. *Mért kell valamennyit agyonütni?*

F. Azért kell valamennyit agyonütni, mert az
mind hunczut.

K. *Mért hunczut?*

F. Mert okosabb Madarász apónál meg az Irányi
tensuramnál, meg a Simonyi nagyság úramnál, meg a
Sréter szentpéternél meg valamennyinél.

K. *Tisza Kálmán is az?*

F. Tisza Kálmán is az.

K. *Okosabb-e Madarásznál?*

F. Nem okosabb Madarásznál.

K. *Hát mért kell őt gyűlölnöd?*

F. Mert hiúságában azt hiszi, hogy ő is minister-
nek való.

K. *Hát Jókai bácsi milyen?*

F. Az is olyan, mint Tisza Kálmán.

K. *Van-e esze?*

F. Esze ugyan nincs, de félelmetes, mert két-
szinű és ahelyett, hogy úgy viselné magát mint az
ujtságaiban ir és irat, hát loyáloskodik és hányjaveti
magát, hogy ő milyen ártatlan ember.

K. *Hát Horn Eduárd?*

F. Zsidó bőre ebek harminczadára való.

K. *Hát Ghyczy Kálmán?*

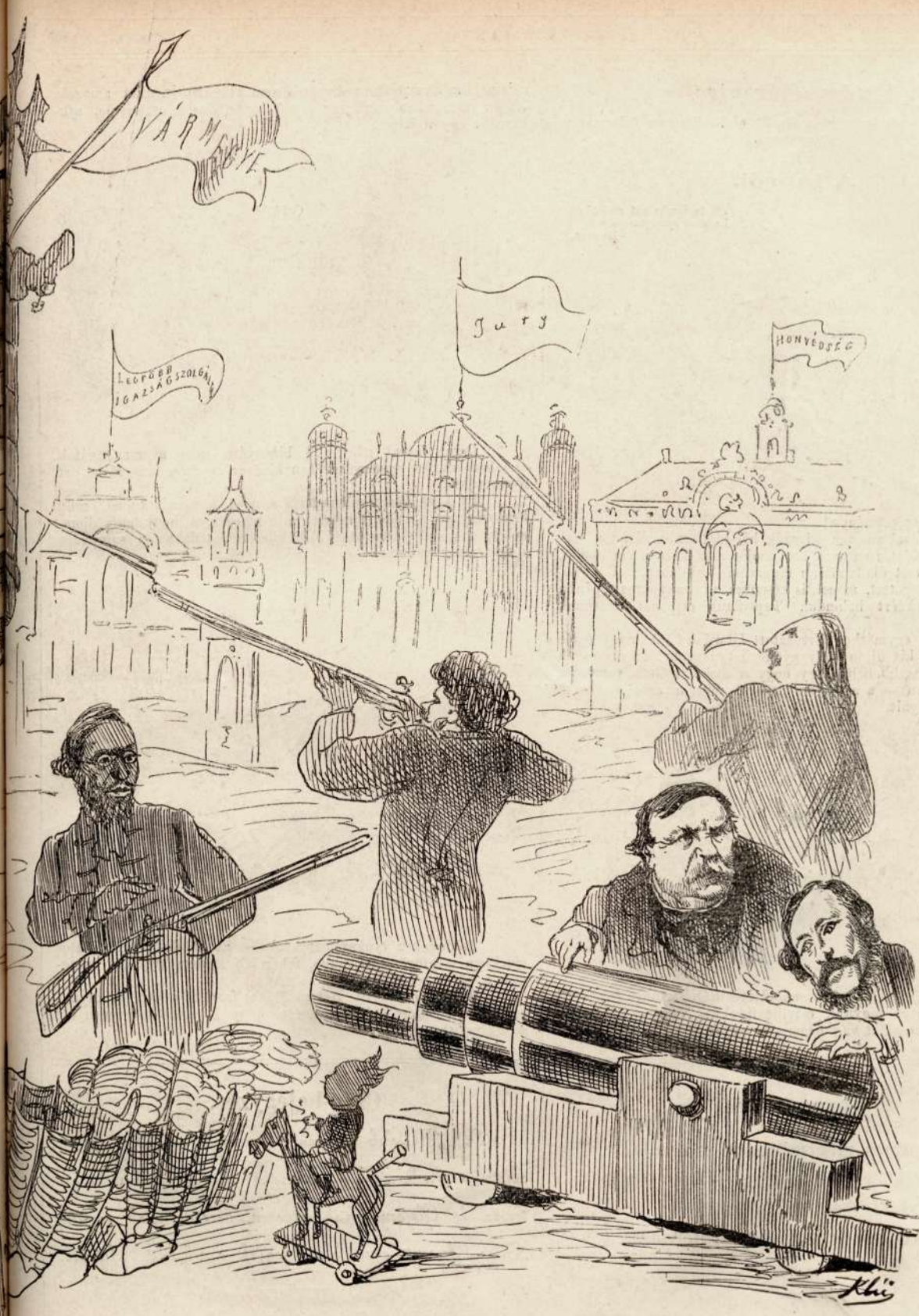
F. Ghyczy Kálmán az egyetlen okos ember az
egész baloldalon, ennél fogva nem kell, de különben is
lelkében igaz pecsovia, csak hogy elkakapálta magát,
úgy jutott a credóba.

*) E kiváló jelességű munkából, mely a csakvári demo-
krata tankerületi iskolában kézikönyvül elfogadtatott néhány
részletet mutatóványkép kivágtunk. A munka meg nem jelent:
Aigner Lajosnál, váczueteza stb.

B. J.

B. JANKÓ. Micsoda várat védelmeznék azok!
 H. BÓDI. Az alkotmány bástyáját.
 B. JANKÓ. De hiszen az alkotmány itt künn van.

H. BÓDI. Bohó, de ők még benn vannak!
 B. JANKÓ. Vagy úgy — tehát magukat védelmezik az urak! No, sok szerencsét a támadáshoz!

Études élégantes.

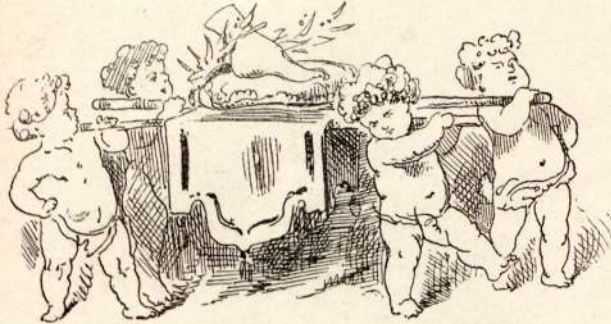
Modern tanulmányok, melyeket a „B. J.” női olvasói részére följegyez

Cicisbeo.

II.

A lábról.

„Si la jambe est réalité,
Le pied est illusion.”
Musset.

A szobrász eszménye!

Maradj távol suszter, ki szűk bőr-tömlőczebe zárod a nemes hajlású lábfejet, ruganyos hordozóját ama karcsu oszlopnak, melyen a szép test diadalmasan ringatózik csipőiben.

Megvesztegetett, monoklis szemünk az aranyporos topánba bujtatott lábcskáért bolondul. Tapsolunk ott, hol siratnunk kellene!

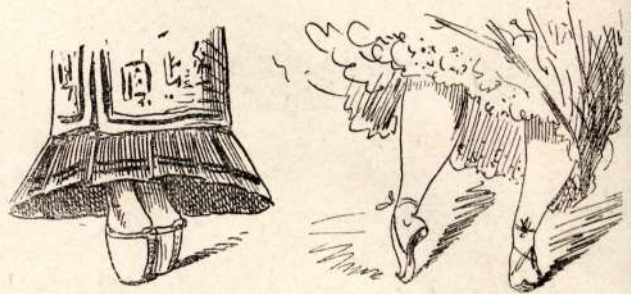
Gyötrött, egymáshoz forrasztott lábujjak! A nagy újjon fájós bütök, a kis újjon mély gyökerű tyúkszem, magas sarok kívül, még magasabb belül, úgy hogy a boka ízülete folytonos feszültségben van — s a szájon mosoly, míg a szív elátkozza a divat fonákságait.

Szent Phydias! a te istennőid meztláb jártak.

Mily nagyra vagyunk civilizatióunkkal, pedig hölgyeink még ma is hódolnak a vad négernők izlésének, csakhogy fülök

czimpájába akasztják az érczet s nem ajkukba is, mint amazok. Az én szememben mindegy — nekem fülbevaló, orrbavaló, ajkbavaló: egy fogalom.

Derék kínai nők! Ti bizonyára nem nyomoritanátok el lábatokat, ha együgyűségében kinézer anyátok nem fűzné azt nyomorékká.

És a mi tánczosnőink! Ha a p. t. közönség tudná, mily keserves az a lábujjhegyen való lebegés s hogy mily ólomnehéz az a pille-könnyűség, diákflastromot dobná a színpadra s nem virágkoszorút.

Boldogok a tyúkszemorvosok — ha fiatalok s az illatos vezekben megfőrsztött, puha, fehér láb korona gyanánt nyugszik a vörös selyempárnán.

Florestan de St. Hérem 20,000 frankot adott egy „tyúkszemésznek“ azért a boldogságért, hogy Douglas marquisnőnél személyesíthesse őt.

Rygmus.

Kinek nincs még ministeri tárczája,
Menjen ki a zöld erdőre — horvátra,
S hej írja fel ott az fa levelére:
„Egy kis közös kabinetre ráférne.“

Czég-bejegyzés.

A „Missich et coup.“ czim alatt eddig saunállott s vaskarikáiról nevezetes alleuzéli fahereskedést Tisza és Ghyezy urak átvévén, nevezett urak ezentül „Tisza-Ghyezy“ czim alatt fogják az üzletet folytatni.

A suszterek szárnyakat öltenek, képzelmök buján hajt virágokat s úgy hiszik, ha egyik ösük Hans Sachs híres költő volt, miért ne lehessen a csiriz több mint erjedt buzaszemekből gyártott pép, miért ne lehessen a dikics vésű, a suviksz festék s a kefe ecset?

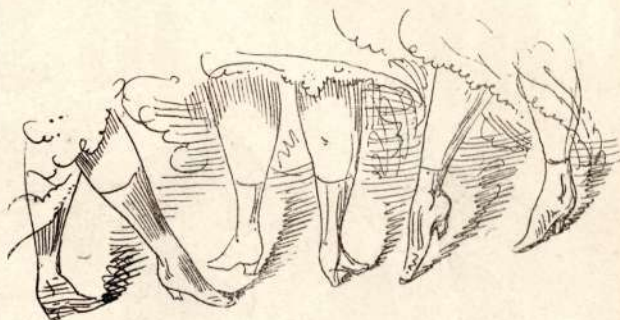
Ilyen rajzban hirdeti egy pesti czipőraktár tulajdonosa áruit. Czipői kapósak. Ha az egész világ nem vásárol is nála — beéri ő a „fél világgal“.

Csak egyféle mezet a női lábnak — a papucset! Piczi, piros, kék csokros papucset, mely előtt térdre bocsátkozzál ó férfú! — mert csak addig uralkodhatol a nőn, míg hódoló vasallusa vagy!

Udvariasság.

Horn Edének azon nyilatkozata: hogy örvend megbukásának, ama udvarlóra emlékeztet, ki imádottságától távozván, a lépcsőn végig szörnyet esett, és a hölgytől, ki felülről nézte a borzasztó esést, kétségbeesetten kérdeztetvén: „Az istenért, nem esett baja?“ — természetévé vált udvariasságában rögtön válaszolván, felkiáltott: „Nem kisasszony, au contraire!“

Hogy is mondja a nóta?

„Ésík eső karikába
Pestiek paruplijára.“

Az idő szép, és sétálni nem akar a kis nagysám. Egyszerre megered az eső — és aztán ha nem is „uczú vesd el magad!“ de minden esetre „ücczű rebbentsd el magad!“ — kis nagysám hamar felhúzza legfehérebb harisnyáját s erre legfeketébb topánját s kilebeg a sáros utcára, s hogy alszoknyájának hőszincspékét be ne sározza, felrántja s kis nyerges lábainak csak ujjhegyével tipeg végig a járdán. A mit ilyenkor, midőn „magas felfogással“ szökel koczkáról koczkára, mutat: az sok; de amit a kíváncsi monokli előtt megment: az még több.

Egy idő óta — télen tapasztalhattuk — a guétre (magyarul kamásli) hölgyeinknél is felkapott. Örültem volna, ha skepticismusom azt nem súgja, hogy nem a czélszerűség hanem a hiúság vitte őket a guétrek használatára.

Az elegancia a hiúság rabja.
A szépség hirdetője az igazság.

A. Csernátoni a Hollán által ellene indított sajtóperben majd behúzza a farkát.

B. Hm! ezt Átkor nem tehetné!

Német Berczi otthon.

Beparanosolja szobájába héresét, leülteti maga mellé az asztalhoz, megkávéztatja és aztán így förmed reá: „Akasztófára való gazember, tudod mi az, hogy te itt urad asztalánál eszel? Tanuld meg, ez a — demokratia! és most lódlúj dolgodra.“

Kuty napok.

Sem póráz, sem szájkosár.

Pórázon és szájkosárral.

1-ső úr. Nem mondhatná meg kérem, hány az óra?

2-dik úr. Ön csalatkozik, a lánczon nem az órát hordom, hanem Jolit.

Göthösi ur. Szegény kutyácskák! Mily szörnyűség!

Agglája kisasszony. Bizony, az eszemadták! Nem is csokolózhatnak, pedig ugy egymásnak termettek!

Göthösi. Mint mi — (hamiskásan) csakhogy mi nem hordunk szájkosarat...

Agglája (szemérmesen.) De szívünket a szerelem vezeti pórázon,

A. Ugyan magyarázd meg nekem, mi az a „Schandenthalber“?

B. Hát például az, hogy Jókai megengedi Ludvighnak, hogy ez hébe-korba közösügyes monomaniájában egy-egy vezérczikket írjon a „Hon“-ba, hogy ne látszassék meg a Laufpass, melyet a „Hon“-túl kapott.

Törött bors.

Clericalia.

Egy journalista, a ki üdvözül.

*Almosy boldog hát, mert őneki tárva mennyország,
Érdeme az lévén, hogy csoda „lelki szegény.“*

Hunnia és Finnia.

*Finnia jobb ország, mint Hunnia, mert az a muszkák
Kancsukütési alatt szörnyen előre haladt.*

Biblia és Alkorán.

Nincs nemesebb elved, mégis csupa *biblia* nyelved;
Ezt folyton hebeged, szent, s a *koránt* követed.

Amphitheatrum.

Birkozik immáron két Toldyval a „Magyar Állam“,
És ime szent homokán győz a gigási mokány.

Az Ur szöleje.

Kanjai mért túrnak szőlőjében az Úrnak?
Mert fölvert talaján a buja árva csalán.

Üres tárcza.

Semmi a semmi felett semmiskedik — üzve a semmit,
Majd a chaosra kel és zürzavarán elenyész.

Thinbál.

Tulajdonos és felelős szerkesztő: CSICSERI BORS, kétsas-uteza 24.

Rajzoló: Klic Károly.